

AKADEMIJA DEJVIDA BEKAMA

MOĆNE KOPAČKE

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala
THE DAVID BECKHAM ACADEMY
BOSSY BOOTS

Originalno englesko izdanje prvi put objavljeno 2009. godine pod naslovom *Bossy Boots* u izdanju Egmont UK Limited, 239 Kensington High Street, London W8 6SA

Copyright © 2009 Beckham Brand Ltd
adidas, predator, 3-bars i 3-strajps jesu zaštićene robne marke *Adidas grupe* i ovde su korišćene uz dozvolu
Sva prava zadržana.

Tekst Džejson Met Krosik
Korice i ilustracije Adam Relf
Fotografija na koricama Entoni Mandler
Dizajn Beki Čilkot

Translation copyright © 2010 za srpsko izdanje, LAGUNA

Na **AKADEMIJI DEJVIDA BEKAMA** svaki dan je fudbalska avantura. Dečaci i devojčice odlaze tamo da treniraju, da usavrše svoje veštine i da se zabavljaju. Ali nije sve u fintama i udarcima... Kao što Dejvid Bekam zna, prava tajna igrača Premijer lige jeste da shvati značaj posvećenosti, timskog rada, strasti i verovanja u sebe. Na ovim stranama upoznaćeš decu koja su luda za fudbalom i pratiti ih na putu ostvarenja njihovih snova na *Akademiji*.

**ZATO UĐI I
PRIDRUŽI SE ZABAVI!**

ZANIMA TE ŠTA NEKI ČITAOCI MISLE O OVOJ KNJIZI?

„Sviđa mi se što se Kejt dobro pokazala.“

Džad, sedam godina

„Dajem ovoj knjizi ocenu dvanaest na skali
do deset zato što je stvarno dobra!“

Rajan, sedam godina

„Moj omiljeni deo je kada Tom
dobija kopačke marke predator.“

Džordan, deset godina

„Moje omiljeno poglavlje je *Parada golova*.“

Džozef, devet godina

„Dopala mi se ova priča zato što je
Tom naučio da bude timski igrač.“

Džejk, osam godina

„Najbolji deo priče je početak kada su izne-
nadili Toma odlaskom na *Akademiju*.“

Stiven, deset godina

„Najviše mi se sviđa Kejt i dopalo mi se
kada je dala Tomu svoje kopačke.“

Stenli, šest godina

„Sviđa mi se kraj kada su se
Kejt i Tom sprijateljili.“

Džona, šest godina

SADRŽAJ

1.	VELIKA KUPOVINA	11
2.	PRIPREME	20
3.	RAT NA TERENU	29
4.	TAKTIČKA GREŠKA	39
5.	USAMLJENI STRELAC	48
6.	STRAHOVANJE	57
7.	PARADA GOLOVA	64
8.	OSTATI PRIBRAN	73

VELIKA KUPOVINA

Tom se kao puž odvuкао do prilaza. Mama i baka već su sedele u kolima.

„Požuri, Tome!“, pozvala ga je mama kroz prozor. „Moramo *mного* toga da kupimo!“

„Sjajno“, zakukao je Tom. „Velika kupovina. Možeš li ponovo da me podsetiš zašto i ja moram da idem?“

Tomova baka se zakikotala. „Potreban nam je lep mladić da nam kaže koja nam odeća pristaje!“

„Ali trebalo bi da igram fudbal u parku“, pobunio se dok je ulazio na zadnje sedište. „Nije pošteno!“

Tom je živeo s tri žene – s mamom, starijom sestrom i bakom. A najgore u vezi s tim bilo je što su ga stalno vukle u dosadnu kupovinu.

„Poslednjih devet dana igraš fudbal bez prestanka!“, rekla mu je mama kada su pošli. „Jedan slobodan dan neće ti smetati.“

„Kladim se da Dejvid Bekam nikada nije morao ovo da trpi!“, zajauka on. „Kako očekuješ da jednog dana igram za Englesku kada moram da provodim svoje subote gledajući cipele, šešire ili... šta god to danas kupujete?“

„Pa, kada budeš postao poznat fudbaler, moraćeš sam da pitaš Bekama za to“, odgovorila je Tomova mama, smejući se. „Prvo ćemo svratiti u zlataru. Hoću da nađem lep par naušnica da...“

Tom je prestao da sluša mamu i zagledao se kroz prozor. Bilo je fizički nemoguće slušati tako dosadan razgovor. Pomislio je kako njegovi drugari sada sigurno biraju ekipe. U kojoj god on bio, znao je da bi bio najistureniji igrač!

„Onda, posle četiri-pet sati“, govorila je njegova baka, „možemo preći na prodavnice tašni...“

Tom je još jednom uzdahnuo. Čak je na sebi imao fudbalsku opremu, sa sve kopačkama, i bio je spreman da izađe i igra. A sada ga očekuje ceo dan stajanja ispred kabina.

„A onda, naravno, nekoliko prodavnica cipela“, dodala je njegova mama. Tom nije mogao da veruje da nju zaista uzbuđuje pomisao na ulazak u prodavnicu cipela.

Zaustavili su se na semaforu i Tom pogleda veliki bilbord pored puta. Na njemu je bio poznati fudbaler koji je izveo atraktivan šut preko glave. Na nogama je imao neverovatne kopačke.

„Au!“, uzdahnuo je Tom, čežnjivo gledajući poster. Kopačke su bile srebrne sa specijalnim „blejd“ kramponima. Izgledale su kao nešto iz svemira.

„A u drugoj prodavnici cipela hoću da...“, jednolično je pričala Tomova mama.

Tom je pogledao svoje blatnjave, iznošene kožne kopačke. Šavovi na prstima su popucali, a na desnoj je morao da zalepi lepljivu traku oko rupe na peti.

„Mama, hoće li biti kopački u nekim od tih prodavnica cipela?“, prekinuo ju je.

Njegova majka se okrenula, mršteći se. „Ne štampam novac, ljubavi.“

Tom je razrogačio oči. Kako misli da ga prevari posle sve te priče o nakitu, tašnama i cipelama? Mama kao da mu je pročitala misli.

„Žao mi je, mili. Ali s obzirom na to kako rasteš, neće trajati duže od pet minuta. Tvoja baka i ja smo prestale da rastemo. Nadam se!“, dodala je, nasmejavši se svojoj šali.

Tom je prevrnuo očima. *Nema šanse* da izdrži osam sati toga. Naslonio je nos na prozor – voleo je ovaj deo puta u grad: vozili su se iza *Akademije Dejvida Bekama*.